

Když každý den nad rybníkem táhnou těžké mlhy
na člověka přichází onen divný stav
kol prázdných očních důlků fialové kruhy
depresi zažívá chmurný typograf.
Řemeslo má černé a myšlení už taky
určitě by vraždil, kdyby držel zbraň
žalostně se kroutí ideálů vraky
a k umakartu přiléhá už postříbřená skráň.
Nehluboký spánek mrtvičného typu
co chvíli mu loket s hrany stolu spad
Petr Mejta mokrý hadr hodil už na pípu
a každou škvírou do knajpy proudí strašný chlad.
Obyčejně nemíval kdovíjaké sny
spokojil se bezděky s drobnou čuňárnou
jenomže jak pozvolna se krátí jeho dny
presence těch dæmonů se stává pakárnou.
Začal tuze chrápat a stanul opuštěn
v magmatickém vichru fičí stihomam
vevnitř jeho lebky temno holých stěn
ke své hrůze zjistil, že tu není sám.
Návštěva zde sedí neohlášená
z jejich kápí odkapává šedohnědý sliz.
Ze záhrobí umrlců hrstka prašivá
průměrný věk kreatur těch neuhádl bys.
Jak z chlupaté deky důvod leze z nich
co se děje kromě toho, že z nich čiší smrad?
Že vážili dlouhou cestu z mělkých hrobův svých
krutou daň se hotovili dneska vybírat.
Za to žes nás parodoval ve svých esejích
upíral nám respektu a hanbu na nás dštil
on tě, chlape, namouduši brzo přejde smích
takto my ťa vytrestáme:,,Probudíš sa včíl!''